

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

8vò. Contra eum in cruce pendentem à Judæis eructata blasphematio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Miles ad excubias ; circumfusûsque catervâ
 Spectantis populi , quem tanta tragœdia finis
 Accipiat , solitis ferus exspectabat in armis.
 Plurima circumstant hominum sub imagine mo
 Ardentis oculis lyuces , rapidique molossi,
 Apri terribiles , & copia magna luporum,
 Immanes tauri , laxatis unguibus urfi,
 Villosæ sphinges , distentâ fauce leones,
 Pantheræ , tigrides , leopardi ; denique tot
 Martyrii rabiem spectatum venit Avernus.

Matt.
27.39.

Nulla regit pietas , compassio nulla ; sed ira
 Et mera barbaries ; furor aspiciendo cruorem
 In duros filices hominum præcordia vertit.
 Quippe ferox vulgus (pudor est !) in limine mo
 Luctantem Dominum blasphemâ voce lace
 Provocat , illudit , fatuoque dat ore cachinn
 O Solymæa Domus ! fuit ista ferocia cladis
 Interitûsque tui primaria causa : profectò
 Urbs mala , terrificis urbs digna perire ruin

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUARTÆ INDUCTIO OCTAVA.

S. LUCAS CAP. 23.

Et stabat populus spectans , & deridebant eum Principes
 cum eis dicentes : Alios salvos fecit ; se salvum facit
 si hic est Christus Dei electus. Illudebant autem ei & milites
 accedentes , & acetum offerentes ei , & dicentes : Si tu es
 Rex Judæorum , salvum te fac. &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Christus Jesus cruci affixus , à Judæis
 eorumque Principibus , imò ab uno crucifixorum latronum
 blasphematur ; sed alteri ad se converso Paradisum promittit
 Interim afflictissimam Matrem dilecto suo Joannè , qui cum
 Matre cruci proximè astabat , filialiter commendat.

Non plebs sola furit; sed prima corona Sena-
 Nempe Pharifæi, Scribæ, legisque periti, (tûs ^{Matt. 1}
 Adjiciunt plenis odii nova pabula flammis. ^{27.41.}
 Ignescunt iræ; tumidi stat in ore veneni
 Spuma virens; fremitur; laxatis rictibus usque
 Ad ravim clamatur: Ubi, malefane, potestas,
 Quâ fretus nostris impervia sensibus olim
 Patrabas? alios salvâsti, perditæ! salva
 Te, si mira potes! clavorum vincula solve,
 Descensumque para, si te Cœlestis origo
 Fecerit Excelsi genitum! descende! quid ultra
 Cunctaris? quod si salvus descenderis, omnes
 Credimus, & Superos ad nos venisse canemus.
 Concita plebs eadem rauco clamore remugit.
 Sic ululare solent erectâ fauce molossi,
 Dum tubæ curva sonat; vel viso cominûs hoste,
 Sæva tremendorum rugire caterva leonum.
 Multiplicant Scribæ, cum Scribis miles, & omnis
 Farrago populi convicia: desine Juda!
 Est magnum meriti spatium, quod nulla furentis
 Invidiæ mensura capit; spes improba nunquam
 Est lætata diu: stolidi! ventura timete!
 Sed canitur furdis; Pharifæi more leonum
 Despiciunt prostrata: Deo confidit, hic illum
 Liberet interitu, si vult; Rex Israël ista ^{Matt.}
 Et majora potest; reprobo clamore boatur. ^{27.43.}
 Sed quid multa queror, peccando nocentior ipsis
 Judæis, Erebi cæcâ caligne dignus!
 Ah! liquet, & verum nimis est; miserabile vulnus
 Intus alo, duræ cervicis: subditus iræ
 Divinæ, vix non despero! sed ecce salutis
 Anchora Crux retinet, Crux consolatio firmat
 Una pusillanimes; solium, quod purpura nostri

Regis , id est , Christi pretiosus sanguis inaurum
 O fortunatum , generosum , nobile lignum !
 O ter felici succisum tempore ! salvat
 Ad nigra perpetuæ properantes limina mortis
 O pia Crux ægrum sana ! quia sola medendi
 Jura tenes : trepidâ sustenta mente labantem
 Dirige me dubium , certo me robore firma
 Ecquis it inficias , quin Christe redemeris unum
 Per Crucis eximiæ sacrum & venerabile lignum
 Hanc animam ? veræ Crux tessera certa salutis
 Quisquis eam transis , devoto corde saluta
 Affectûque pio meditare profundius , olim
 In cruce pendentem Dominum , ceu vile cathedra
 Præter tot luctus , & tot tormenta , fuisse (ma
 Talibus opprobriis læsum : meditare maligno
 Prætereundo crucem (scelus intolerabile !) dicit
 Devovisse Stygi verum de Numine Numen
 Heu ! data libertas odiis , resolutaque legum
 Frenis ira furit ; nullus sine crimine Jesum
 Transiit : hic verbis blasphematis , gestibus illis
 Vah ! maledicte boant , sacrum qui destruis ædem
 Numinis excelsi , totamque reponere magno
 Garrulus impostor spondes sermone , priusquam
 Ter Mundo nitidum Titana reduxerit Æther
 O furor insipiens ! hæc dicta Prophetica corporis
 Christi significant , in quo speciosior astris
 Vera Dei soboles , Deus ipse salutifer Orbis
 Non secus ac templo , sub nostræ carnis amictu
 Insedit , voluitque pio succensus amore
 Hoc templum veræ Deitatis , morte recisum
 Post modicum toti spectandum reddere Mundo
 Expectate vafri ! quem vos jussistis , ut Christus
 Se probet esse Deum , descendere ; morte peremptum

Matt.
 27.40

Extumulo, sicut Phœnix ex igne, redibit.
 Expectate! die, quâ vos non creditis, ingens
 Promeritis in vos defœviet ultio pœnis!
 Sed quæ diva meos placat clementia sensus?
 Ex ambone crucis Christi vox blanda perorat,
 Vox pia, digna vehi Zephyris per climata Mun-^{Luc.}
 Ah Pater! ignaræ commissa piacula genti (di:^{23.34.}
 Propitius dimitte! Pater, dimitte, quod ausi
 Ignorant; me namque mori tua iussa requirunt.
 O favor immeritus, dignatio nescia finis, (lat,
 Exsuperansque modum dilectio! Christus anhe-
 Ut pater horrendis tortoribus omnia culpæ
 Debita condonet; meditatio sancta! resurge
 In spem robustam, peccati mole gravatus!
 Qui Patrem moriens tenerâ pietate rogavit,
 Ut veniam tantis indulgeat hostibus; ille
 Nec te, sincero contritum corde, repellat.
 Sed mansuetudo Domini (memorable dictu)
 Nec movit populum, nec, quod truculentior, ipsum
 Gesum latronem, notum per sæcula crimen,
 Ille Redemptori mediâ sub morte rebellis,
 Hæc tremulo fremitu temeraria verba sonabat:
 Si Christus verusque Dei sis Filius, ipsum ^{Luc.}
 Te salva, nostroque simul succurre dolori. ^{23.39.}
 Vox fuit hæc Satanæ, latronis in ore loquentis;
 Quippe dolo varius, tacitoque vaserrimus astu,
 Qui prius Hebræis Jesum crucifigere suavit;
 Iam plenus dubiis, ex hac quid morte futurum,
 Fluctuat, & vitam Domini, mortemque veretur.
 Sic grandis quercus cæcâ radice minatur
 Illis, qui cædunt, dubio per inania motu
 Tristem, nî caveant, ex omni parte ruinam.
 E contra rarum feri verique doloris

Q 3

Exem-

Exemplar Dismas, focii sic arguit ausum;
 Heu Gesma! Gesma! quæ mens sub mortis agone
 Te trahit in facinus? non te reverentia Cœli,
 Aut timor Excelsi retinet malefane, quid inquit
 Nos justè luimus, dignasque latronibus Orbi
 Ambos damus pœna; sed quid justissimus ille
 Ut majora ferat nostris tormenta, peregit?
 His dictis oculos vicinâ morte gravatos
 Dirigit ad Jesum, sincero corde precatus:
 In tua, mi Jesu! susceptus Regna, memento
 Ad te conversi Dismæ! brevis illa, sed amplo
 Affectu fidei cumulata, precatio Dismæ
 Grande latrocinii facinus delevit, & uno
 Temporis exigui momento fecit Olympi
 Æthereæq; domûs hæredem: quanta rependunt
 Pro parvis Superi! vocem (res mira relatu)
 Auditote Dei, dantis sua Regna latroni;
 Auditote melos: Mecum, tibi dico, priusquam
 Sol eat ocubitum, Paradisi sorte fruere.
 O felix Disma! quæ, qualis, quanta petenti
 Spes datur, exactâ tantillâ parte diei,
 Inter tot Sanctos æternâ pace fruendi.
 Prô dolor! in vetitis abiit florentior ætas;
 Iamque senectutis succedunt tempora, ferus
 Vesper adest vitæ; modicum mihi restat abunde
 Servitum vitiis: ad te, mitissime, Jesu!
 Ad te convertor; Patroni fungere Disma,
 Officio, pavidoque seni succurre precando,
 Te quoque, cunctarum Mater tristissima matrum,
 Sub cruce continuo lacrymarum fonte fluentem
 Intueor! quis te sub Nati morte decoram
 Noëmin appellet? cum Ruth te nomino Maram,
 Quod sit amritie gravium mens plena dolorum.

Mustres oculi submersi fletibus, almâ
 Luce carent; rosæ tristi pallorē genarum
 Areolæ languent; pulchri nix candida colli
 Diffuit; & dubio vox interrupta tremore
 Singultit. Mirum! Mater (quis posse putasset)
 Astat, & in medio luctantem funere Iesum
 Aspicit: hic sævam lacerato corpore mortem
 Sustinet; illa animo! quanti consortia luctûs!
 Magdalidem, pariter video, Cleophæque Mariam^{Joan.}
 Quantum tristitiæ submersit gurges; & inde ^{19.25.}
 Non potuit tristis sperare levamina Mater.
 Sed te, Ioannes, prædulcis Apostole Christi,
 Te video, quamvis mediis in fluctibus atri
 Meroris (feri factum laudate nepotes!)
 Affictæ Matris, quantum præsentia grandis
 Supplicii mortisque tulit, lenire dolores.
 Huc meus ex alto, multo submersa cruore
 Ac densis lacrymis, declinat lumina Iesus;
 Et primò Matrem, sed quàm lacrymabile visu!
 Immemor angoris, tot tantorumque dolorum,
 Aspectu moriente videt, linguâque cadente
 Efflat in hanc unam liquefacti cordis amorem:
 Hujus solius meminit, solamque benignus
 Spectat; & obtutu minimè satiatus amato,
 Discipulo caram Matrem commendat amanti.
 Nec moralonga; sibi morituro Christus eundem,
 Quem tantis dignum curis & honore sciebat,
 Substituit: videor Dominum sua verba sonantem
 Audivisse: Tuus mulier sit Filius, inquit, ^{Joan.}
 In charum flectens sua lumina mœsta Ioannem. ^{19.25}
 O vox blanda nimis! Matri quasi diceret: Ecce
 Immolor! atque tuî non est curator in Orbe;
 Hinc mihi dilectum, junctum tibi stirpe Joannem

Deputo, qui curam desertæ Matris habebit,
 His Matrem affatus, demum sua lumina verti
 In curatorem, parili brevitæ locutus:
 Ecce tuam Matrem! Quàm suavis adoptio! tantis
 Pondus inest verbis; Nati vice Mater adoptat
 Dilectum Domini; versâ vice suscipit ille
 In sua desertam, Domino moriente, Parentem,
 O Zebedaiades felici fidere Mundi
 Incola facte, tenes pulvinar pectus amandum
 Cœnantis Domini, toti modò cognite Mundi
 In curatorem Divinæ Matris, ab ipso
 Eligeris moriente super juga montis amari
 Golgotha. Quid superest? itas nondum carne solus
 Cœlorum consors; & quæ natura negavit (tu
 Visibus humanis, oculis ea pectoris hauris,
 Et quia sum certus, quòd jam sub Principe Cœli
 Inter Apostolici nitidissima lumina cœtus,
 Æthereis rutilis multò speciosior astris;
 Hinc te salvifici Regis dilectæ requiro,
 Ut mihi suppetias præstes, cùm turbidus æstu
 In tristi stetero fugientis limine vitæ.
 Omnibus affer opem, qui post mea fata supersunt
 Et mihi, si forsan Nemesis Divina rigorem
 Iustitiæ contra defunctum stringat, ut omnes
 Evacuem culpas flammis purgantibus, adsis
 Auxilio. Docet alma Fides, quòd & una cruoris
 Gutta beatifici, fidei conjuncta, piisque
 Actibus internis, peccati labe notatos
 Abluat; imò dato casu, quòd crimina manes
 Damnati plorare queant, extinguat Avernum
 O pretiose cruor! dignus, quem turba sacrorum
 Spirituum venis effusum tollat, iisdem
 Postea reddendum; noli sacra lympha salutis
 In

In me frustari ; sed spes soletur , ut isto
Fonte dealbatus , potiar Cœlestibus oris.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUARTÆ
INDUCTIO NONA.

S. JOANNES CAP. 19.

Postea sciens Jesus , quia omnia consummata sunt ; ut con-
summaretur scriptura , dixit ; Sitio. Vas ergò erat posi-
tum aceto plenum. Illi autem spongiam plenam aceto , hyssop-
o circumponentes obtulerunt ori ejus. cum ergò acce-
pisset Jesus acetum , dixit : Consummatum est. &c.

SYNOPSIS.

*Dominus & Salvator noster Jesus Christus , postquam in cruce
tribus horis inter maximos angores , Cœlo Terraque hoc
martyrium quasi deplorante , vivus pependisset , Matremque
suam sub cruce lamentantem Discipulo suo Joanni commen-
dasset , tandem inclinato capite in manus Patris sui spiritum
emisit.*

Sol oculus Mundi , Cœlique benignius astrum, Luc.
Aspiciens luctam Domini morientis, obumbrat 23.45.
Insolitis illustre caput vultumque tenebris: Matt.
Quippe nefas reputat, Iesu patiente, serenâ 27.45.
Luce vehi , tristisque nitens incedere Cœlo:
Hinc negat officium lucis , totumque per Orbem
Explicat horroris nebulas: stas Munde, pavescens,
Desperansque diem: tandem facis orbita pallet,
Exactisque trihus , lux alma recanduit, horis,
Completumque jubar paulatim reddidit Orbi.
Conveniebat enim, quem publica commoda Mun-
Subjiciunt fati, pulsâ caligine, coram (di
Plenâ luce mori. Sed quid Vir plene dolorum
Hâc sub inassuetâ fecisti nocte ? sciamus,
Quòd prece continuâ pulsaverit ardua Cœli
Atria , Cœlesti rata fiat ut hostia Patri,

Q 5

Quam